

Sygn. akt I ACa 964/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący : SSA Krzysztof Depczyński

Sędziowie : SA Dorota Ochalska - Gola

SA Joanna Walentkiewicz – Witkowska (spr .)

Protokolant: st. sekr. sąd. Julita Postolska

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2016 r. w Łodzi na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł.

przeciwko **M. P.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 22 kwietnia 2015 r. sygn. akt I C 117/15

1. oddała apelację;

2. zasądza od M. P. na rzecz (...) spółki

z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt I ACa 964/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 22 kwietnia 2015 roku Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie oznaczonej sygnaturą akt I C 117/15 z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. przeciwko M. P. na skutek zarzutów pozwanej od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym:

1. utrzymał w mocy w stosunku do M. P. nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, wydany przez Sąd Okręgowy w Łodzi w dniu 16 grudnia 2014 roku w sprawie o sygn. akt I Nc 619/14 w zakresie kwoty 239.992,34 złote z ustawowymi odsetkami od dnia 18 maja 2013 roku do dnia zapłaty oraz w zakresie kosztów postępowania i

2. uchylił w/w nakaz zapłaty w zakresie kwoty 29.649,10 złotych, ustawowych odsetek od tej kwoty od dnia 18 maja 2013 roku do dnia zapłaty oraz umorzył postępowanie w tym zakresie.

Rozstrzygnięcie to poprzedziły następujące ustalenia faktyczne:

W dniu 16 grudnia 2011 r. pomiędzy (...) sp. z o.o., jako finansującym, a (...) sp. j., jako korzystającym została zawarta umowa leasingu operacyjnego nr (...), której przedmiotem były: maszyna do obróbki drzewa (...) marki Z. (...), 55 mtg i maszyna do obróbki drzewa (...) marki V. (...) typ SM – 868. Umowa leasingu została zawarta na okres do dnia 20 grudnia 2015 r. z zastrzeżeniem jej rozwiązania w trybie § 7 OWUL lub wygaśnięcia z innych przyczyn. Prawne zabezpieczenie umowy stanowiły dwa weksle in blanco wraz z deklaracją wekslową. Integralną część umowy leasingu stanowiły załączniki do niej, w tym terminarz opłat, ogólne warunki umowy leasingu (OWUL), specyfikacja przedmiotu leasingu.

Pismem z dnia 8 marca 2012 r. powód wyraził zgodę na oddawanie w użytkowanie osobom trzecim maszyn, będących przedmiotem umowy leasingu numer (...).

Oświadczeniem z dnia 8.11.2012 r. powód rozwiązał umowę leasingu w trybie natychmiastowym, a to w związku z opóźnieniem w regulowaniu zobowiązań pieniężnych wobec leasingodawcy. Jednocześnie powód wezwał do uiszczenia zaległych opłat leasingowych wraz z odsetkami za zwłokę w łącznej kwocie 26.763,20 zł. Powód poinformował, że przedmiot leasingu podlega zwrotowi w nieprzekraczalnym terminie do dnia 22 listopada 2012 r.

W dniu 11 maja 2013 r. powód -w związku z rozwiązaniem umowy- upoważnił firmę (...) S.A. w Ł. do odbioru przedmiotu leasingu od dłużnika, jego zabezpieczenia i przetransportowania. Działania tej firmy nie doprowadziły do odbioru przedmiotu leasingu.

W dniu 17 października 2013 r. powód złożył do Prokuratury Rejonowej Ł. zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przywłaszczenia przez (...) przedmiotów leasingu. W wyniku podjętych działań procesowych odzyskano i zabezpieczono jedną z maszyn, będących przedmiotem umowy – (...) marki (...) typ SM – 868. Maszyna ta została przekazana powodowi w dniu 15 kwietnia 2014 r.

Strona powodowa umieszczała w Internecie ogłoszenia dotyczące sprzedaży maszyny V. SM 868 F. B. typ SM-8 za kwotę 46.100 zł netto. Maszyna ta została sprzedana w dniu 12 marca 2015 r. za kwotę 30.000 zł netto i w dniu 8 kwietnia 2015 r. powód wystawił (...) sp.j. notę uznaniową na kwotę 29.649,10 zł.

Powód był w posiadaniu weksla in blanco z klauzulą bez protestu wystawionego przez (...) spółkę jawną w C., poręczonego przez M. P., A. P. i M. K. na zabezpieczenie spłaty zobowiązań wobec (...) S.A., wynikających z umowy leasingu nr (...) z dnia 16.12.2011 r. Do weksla wystawca i poręczyciele załączyli deklarację wekslową, sporządzoną 16 grudnia 2011 r., zgodnie z którą powód miał prawo wypełnić weksel w każdym czasie na sumę odpowiadającą zadłużeniu wystawcy wobec (...) S.A., wynikającemu z w/w umowy, w tym z tytułu opłat leasingowych i innych świadczeń wynikających z umowy leasingu, odsetek za opóźnione płatności oraz innych świadczeń ubocznych. Powód uzupełnił weksel na kwotę 269.641,44 zł, odpowiadającą zadłużeniu wystawcy weksla.

Pismami z dnia 18 listopada 2013 r. powód zawiadomił poręczycieli wekslowych, że weksel nie został zapłacony przez wystawcę oraz wezwał ich do zapłaty kwoty wekslowej w terminie 5 dni od doręczenia pisma. Zawiadomienie to zostało doręczone M. P. w dniu 26 listopada 2013 r.

Na kwotę 269.641,44 zł, na którą wypełniono weksel in blanco, stanowiący podstawę roszczenia, składają się: 31.488,68 zł tytułem niezapłaconych przez korzystającego okresowych opłat leasingowych, objętych fakturami, 2.116,50 zł tytułem niezapłaconych opłat dodatkowych, dotyczących ubezpieczenia i monitoringu, 3.664,39 zł tytułem odsetek umownych, dotyczących opłat leasingowych, 59.535,82 zł tytułem kary umownej za pozostawianie przedmiotu leasingu w posiadaniu korzystającego po rozwiązaniu umowy, 172.836,05 zł tytułem odszkodowania za przedterminowe rozwiązanie umowy leasingu.

Od dnia 28 marca 2013 r. poprzednia firma powoda w brzmieniu (...) sp. z o.o.” uległa zmianie i obecnie brzmi (...) sp. z o.o.”

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd meriti wskazał, że oparł się na dokumentach zaofiarowanych przez strony w toku procesu. Sąd oddalił wnioski pozwaney o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych: z zakresu rachunkowości i księgowości oraz wyceny pojazdów i maszyn. Wyliczenie kwoty wekslowej przedstawione w odpowiedzi na zarzuty Sąd uznał za rzetelne i wiarygodne, a do oceny prawidłowości rozliczenia dokonanego przez powoda nie są wymagane wiadomości specjalne z zakresu księgowości i rachunkowości. Zbędne było zadaniem Sądu ustalenie w drodze opinii biegłego „wartości maszyn” – przedmiotu leasingu, a to z uwagi na treść umowy łączącej strony.

W przyjętym za podstawę orzekania stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał zarzuty podniesione przez pozwaną za nieznajdujące uzasadnienia w treści umowy leasingu, łączącej powoda i spółkę będącą wystawcą weksła, za który poręczyła pozwana. Wbrew twierdzeniom pozwaney powód uzupełnił weksel zgodnie z deklaracją wekslową.

Powód wykazał zaś, że przysługuje mu wobec pozwaney, jako poręczycielce wekslowej, wierzytelność w wysokości dochodzonej pozwem. Pozwana nie zakwestionowała skutecznie wysokości należności objętej pozwem z tytułu niezapłaconych przez korzystającego okresowych opłat leasingowych. Wysokość roszczenia z tego tytułu została udowodniona fakturami załączonymi do odpowiedzi na zarzuty.

Odwołując się do postanowień par. 5 ust. 14 OWUL, par. 7 ust. 16 OWUL, par. 5 ust. 14 OWUL i par. 7 ust. 9 i 10 OWUL Sąd meriti wskazał, że zapisy umowy leasingu, dotyczące wyliczenia odszkodowania i uwzględnienia korzyści finansującego w razie przedterminowego rozwiązania umowy są zgodnie z art. 709¹⁵ KC., a pozwana nie zgłosiła żadnych konkretnych zarzutów wobec wysokości roszczenia strony powodowej, ograniczając się do ogólnikowego stwierdzenia, że powód uzupełnił weksel niezgodnie z porozumieniem wekslowym. Wobec tego Sąd utrzymał w mocy nakaz zapłaty w zakresie, w jakim powód popierał powództwo oraz uchylił go i umorzył postępowanie w zakresie, w jakim pozew został cofnięty ze zrzeczeniem się roszczenia.

Rozstrzygnięcie Sądu I instancji, zawarte w punkcie 1 sentencji zaskarżyła apelacją strona pozwana, zarzucając:

- obrazę przepisów prawa materialnego:

1. art. 709¹⁵ k.c. poprzez błędną jego wykładnię, skutkującą niezasadnym przyjęciem, że korzyścią dla leasingodawcy, związaną z wcześniejszym rozwiązaniem umowy leasingu jest cena sprzedaży odzyskanego przedmiotu leasingu bez konieczności ustalania jego wartości rynkowej, podczas gdy na cenę tę leasingobiorca nie ma żadnego wpływu, stąd też nie musi ona być równa wartości rynkowej byłego przedmiotu umowy.

2. art. 709¹⁵ k.c. poprzez błędną jego wykładnię, skutkującą niezasadnym zaniechaniem rozliczenia dalszych korzyści uzyskanych przez leasingodawcę w związku z wcześniejszym rozwiązaniem umowy leasingu, a obejmujących koszty kredytu rzeczowego, które istniałyby nadal gdyby umowa ta nie została wypowiedziana.

3. art. 709¹⁵ k.c. w zw. z art. 709 § 1 i § 3 k.c. poprzez błędną ich wykładnię, skutkującą zaniechaniem ustalenia ewentualnych korzyści uzyskanych przez powoda z tytułu odszkodowania od ubezpieczyciela w związku z utratą przedmiotu leasingu w postaci (...) marki Z. (...),55 mtg;

- obrazę przepisów postępowania mającą istotny wpływ na wynik sprawy, to jest art. 227 k.p.c. w zw. z art. 278 §1 k.p.c. wobec oddalenia wniosków dowodowych pozwaney w zakresie opinii biegłych oraz dokumentów, których złożenia przez powoda zażądała pozwana, podczas gdy dowody te mają istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, w szczególności ustaleń w zakresie dokładnego wyliczenia wszystkich korzyści, które uzyskał powód z tytułu wcześniejszego rozwiązania umowy leasingu, a które to korzyści winny pomniejszyć zobowiązanie pozwaney.

Wskazując na powyższe apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Łodzi, pozostawiając temuż sądowi rozstrzygnięcie o kosztach procesu za postępowanie apelacyjne wobec nierozpoznania istoty sprawy, w tym zarzutów pozwaney.

Sąd Apelacyjny dodatkowo ustalił:

W dniu 5 listopada 2015 roku firmie windykacyjnej, działającej w imieniu strony powodowej, udało się odebrać drugą maszynę do obróbki, będącą przedmiotem leasingu - (...) marki Z. (...),55 mtg; (protokół odbioru i protokół przekazania do magazynu k- 224-229 akt), której nie udało się jeszcze zbyć (oświadczenie pełnomocnika strony powodowej, złożone w toku rozprawy w dniu 13 stycznia 2016 roku- nie kwestionowane).

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja pozwanej nie zawierała żadnych zarzutów, mogących skutkować zakwestionowaniem prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego i podlegała oddaleniu na podstawie przepisu art. 385 k.p.c.

Podstawą orzekania przez Sąd odwoławczy są okoliczności faktyczne ustalone przez Sąd Okręgowy i dodatkowe ustalenia, powołane wyżej.

W ramach kontroli instancyjnej zapadłego orzeczenia w pierwszej kolejności rozważenia wymagały zarzuty dotyczące naruszenia prawa procesowego, a to w odniesieniu do oddalonych wniosków dowodowych, zgłoszonych przez pozwaną celem dokładnego wyliczenia wszystkich korzyści, które uzyskał powód z tytułu wcześniejszego rozwiązania umowy leasingu, a które to korzyści winny pomniejszyć zobowiązanie pozwanej (dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości i księgowości oraz dowód z opinii biegłego z zakresu wyceny pojazdów i maszyn) (zarzut naruszenia art. 227 k.p.c. w zw. z art.278 §1 k.p.c.).

Sąd Okręgowy zasadnie przyjął, że wnioski te zmierzały jedynie do zbędnej zwłoki w przebiegu postępowania i były bezzasadne wobec poczynionych ustaleń i treści umowy łączącej strony. Nadto na żądanie pozwanej strona powodowa przedstawiła szczegółowe wyliczenie należności wekslowej, które nie budziło wątpliwości. Dla oceny prawidłowości tego wyliczenia nie było konieczne, ani celowe powołanie biegłego z zakresu rachunkowości. Z kolei, jeśli chodzi o biegłego z zakresu wyceny pojazdów i maszyn, to o zbędności tego dowodu świadczy treść umowy leasingu, z której w sposób niebudzący wątpliwości wynika, że korzyścią, jaką strona powodowa winna uwzględnić w rozliczeniu w razie przedterminowego rozwiązania umowy z przyczyn obciążających korzystającego jest cena uzyskana ze sprzedaży przedmiotu leasingu, pomniejszona o koszty sprzedaży, koszty związane z zapobieżeniem utracie lub pogorszeniu stanu przedmiotu leasingu, a nie wartość rynkowa maszyn. Decyzja Sądu meriti, dotycząca oddalenia obu wniosków dowodowych była w pełni zasadna, a argumenty zawarte w apelacji nie zdołały jej podważyć.

Dalsze zarzuty koncentrują się na naruszeniu prawa materialnego, w szczególności przepisu art.709¹⁵ k.c. oraz 709¹⁵ k.c. w zw. z art. 709⁵ § 1 i 3 k.c.

Zarzut naruszenia art. 709¹⁵ k.c. w zw. z art. 709 § 1 i § 3 k.c. w związku z zaniechaniem ustalenia ewentualnych korzyści uzyskanych przez powoda z tytułu odszkodowania od ubezpieczyciela w związku z utratą przedmiotu leasingu w postaci (...) marki Z. (...),55 mtg stał się bezprzedmiotowy, a to wobec odzyskania tej maszyny dniu 5 listopada 2015 roku. Okoliczność ta zaistniała na etapie postępowania apelacyjnego i została uwzględniona przez Sąd zgodnie z przepisem art. 382 k.p.c.

Przepis art. 709¹⁵ k.c. stanowi, że w razie wypowiedzenia przez finansującego umowy leasingu na skutek okoliczności, za które korzystający ponosi odpowiedzialność, finansujący może żądać od korzystającego natychmiastowego zapłacenia wszystkich przewidzianych w umowie, a niezapłaconych rat, pomniejszonych o korzyści, jakie finansujący uzyskał wskutek ich zapłaty przed umówionym terminem i rozwiązania umowy leasingu.

Apelujący forsuje pogląd, pozostający zresztą w sprzeczności z ogólnymi warunkami umowy leasingu (OWUL), że podstawą rozliczeń winna być rynkowa wartość odzyskanego przedmiotu leasingu, a nie kwotą za którą rzecz została zbyta przez leasingodawcę.

Kwestia ta jest jednoznacznie uregulowana w umowie leasingu, w szczególności w § 7 ust. 10.1 i 10. 2 OWUL, które stanowią integralną część umowy. Zgodnie z powołanym uregulowaniem korzyści wynikające z rozwiązania umowy leasingu ze skutkiem natychmiastowym (§ 7 ust. 7 OWUL) uwzględniane przy wyliczaniu należnego odszkodowania (§ 7 ust. 9 OWUL) rozumiane są jako : dyskonto odpowiednią stopą wskazaną w § 7 ust. 14 , wyliczone od dnia wskazanego w wezwaniu do zapłaty do dnia zapłaty określonego w umowie, a także cena netto (bez podatku VAT) ze sprzedaży przedmiotu leasingu, pomniejszona o koszty sprzedaży, koszty związane z posiadaniem, zapobieżeniem utracie lub pogorszeniu stanu przedmiotu leasingu, poniesione przez finansującego od dnia rozwiązania umowy leasingu do dnia sprzedaży przedmiotu leasingu. Ostateczne wyliczenie korzyści jest dokonywane po otrzymaniu przez finansującego ceny ze sprzedaży. W § 7 pkt. 14 wskazano także, że dla określenia korzyści z zapłaty przed umówionym terminem wszystkich przewidzianych w umowie, a niezapłaconych rat, o których mowa w § 7 ust. 10.1 stosuje się dyskonto stopą (...), (...) 1M lub LIBOR 1M (odpowiednio do waluty w jakiej denominowana jest umowa leasingu), obowiązującą w dniu rozwiązania lub wygaśnięcia umowy leasingu.

Zarzuty apelacji koncentrują się wokół powołanych postanowień umownych, wpływających z treści przepisu art. 709¹⁵ k.c. Sąd Apelacyjny, odwołując się także do dorobku judykatury, uznaje je za bezzasadne. Art. 709¹⁵ k.c. reguluje kontraktową odpowiedzialność odszkodowawczą leasingobiorcy po rozwiązaniu stosunku leasingu operacyjnego z przyczyn leżących po stronie leasingodawcy. Unormowanie zawarte w art. 709¹⁵ k.c. nawiązuje do regulacji art. 709⁵ § 3 i art. 709⁸ § 5 k.c. W przepisach kodeksu cywilnego nie określa się bliżej pojęcia "uzyskanej korzyści" przez leasingodawcę po zakończeniu stosunku leasingu. Sąd Apelacyjny przyjmuje, że w związku ze sprzedażą przedmiotu leasingu na skutek rozwiązania umowy korzyść leasingodawcy, o której mowa w art. 709¹⁵ k.c. wyznacza cena uzyskana ze sprzedaży. Uzyskanie korzyści należy bowiem wiązać z realnie powstałym, a nie tylko możliwym do uzyskania dochodem z rzeczy, a więc przede wszystkim z uzyskaną przez leasingodawcę (sprzedawcę) ceną sprzedaży. Źródłem ceny jest tu wprawdzie umowa sprzedaży, jednakże stanowi ona konsekwencję wcześniejszego rozwiązania umowy leasingu i zarazem wykonanie przyjętego przez leasingodawcę kontraktowego obowiązku sprzedaży przedmiotu leasingu po wykonaniu uprawnienia do rozwiązania umowy, przewidzianego w art. 709¹⁵ k.c. (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2013 roku w sprawie V CSK 566/12 –LEX 1444975).

Powołane postanowienia OWUL odpowiadają w pełni tej regulacji - strony umowy mogą w ramach swobody kontraktowej uregulować w sposób przez siebie wybrany zasady uwzględniania korzyści, którą leasingobiorca uzyskuje w związku z wypowiedzeniem umowy leasingu z przyczyn leżących po stronie leasingobiorcy. Wskazać także trzeba, że z treści umowy leasingu nie wynika, by na powódzie ciążył obowiązek sprzedaży przedmiotu leasingu za wartość co najmniej odpowiadającą wartości rynkowej, zaś w braku możliwości uzyskania ceny rynkowej winien był powstrzymać się od sprzedaży. Wreszcie nie może budzić wątpliwości i to, że gdyby faktycznie wolą stron umowy leasingu było –jak chce skarżący- by na poczet należnego stronie powodowej odszkodowania zaliczyć kwotę odpowiadającą co najmniej wartości rynkowej maszyn, to taki zapis znalazłby się w treści ogólnych warunków umowy leasingu. (podobny pogląd wyraził Sąd Apelacyjny w Łodzi na tle analogicznych OWUL w sprawie I ACa 1368/12).

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu trafnie podniósł, że art. 709¹⁵ k.c. przede wszystkim ma na celu zrekompensowanie szkody poniesionej przez leasingodawcę, kupującego przedmiot leasingu z własnych środków, wedle wyboru leasingobiorcy, z zamiarem osiągnięcia zysku z oddania go do używania, a nie na potrzeby własne. Cel kompensacyjny zostaje spełniony przez natychmiastową spłatę wszystkich przewidzianych umową, niezapłaconych jeszcze rat, pomniejszonych o korzyści wynikające z wcześniejszej spłaty oraz przedwczesnego rozwiązania umowy. Nie jest taką korzyścią samo odzyskanie przedmiotu leasingu, skoro w założeniu nie miał on służyć leasingodawcy i jako taki jest dla niego bezwartościowy. Jest nią natomiast bądź to zysk z powtórnego oddania rzeczy w leasing bądź to cena z jej sprzedaży, przy czym leasingobiorca, który doprowadził do rozwiązania umowy, nie może oczekiwać od leasingodawcy ponadprzeciętnego wysiłku w poszukiwaniu kolejnego leasingobiorcy czy optymalnego nabywcy. (wyrok z dnia 25 kwietnia 2012 roku w sprawie I ACa 369/12- LEX nr 1238483).

Apelujący de facto takich działań oczekiwali od strony powodowej, choć nie mają one żadnego kontraktowego uzasadnienia.

Odwołując się po raz kolejny do zasad rozliczania umowy pomiędzy stronami w związku z rozwiązaniem umowy leasingu ze skutkiem natychmiastowym z przyczyn obciążających leasingobiorcę wskazać także należy - w związku z kolejnym zarzutem apelacji - że strona powodowa prawidłowo przyjęła w ramach uwzględnienia korzyści, rzutuujących na wysokość odszkodowania sumę nieuiszczonych rat z dyskontem. Strony same ustaliły w umowie, że dyskonto ustalone będzie stawką stopy procentowej – tu WIBOR 1M, obowiązującej w dniu rozwiązania umowy. Strona powodowa przedstawiła wyliczenie i opis rozliczenia umowy leasingu odpowiadający także tej regule, z uwzględnieniem wartości sprzedanej maszyny (k-182 akt). Zatem i ten zarzut apelacji okazał się niezasadny.

Także to, że strona powodowa zgodziła się na podnajem przedmiotu leasingu nie oznacza, że to ona będzie obciążona skutkami przetrzymywania przez podnajemcę maszyny, odzyskanej dopiero na etapie postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zasadnie więc uznał, że strona powodowa wykazała przysługiwanie jej wobec pozwanej, jako poręczycielce wekslowej, wierzytelności w wysokości dochodzonej pozwem. Pozwana nie zakwestionowała skutecznie wysokości należności objętej pozwem, nie wskazała żadnych błędów w wyliczeniach przedstawionych przez stronę powodową, ani nie przedstawiła własnego wyliczenia, nie zakwestionowała skutecznie dowodów przedstawionych przez powoda, nie odwołała się do żadnych innych dokumentów.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny oddalił apelację, zasądając na rzecz strony powodowej, jako wygrywającej to postępowanie, kwotę 5400 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym (art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 6 pkt.7 w zw. z § w zw. z § 12 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu / t. jedn. Dz. U. z 2013 poz. 461/.